

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **DOBET spol. s r.o., IČ: 255 11 602**, se sídlem Ostrožská Nová Ves, Nádražní 946, zastoupen JUDr. Františkem Šáchou, advokátem v Kunovicích, V Grni 1636, **za účasti:** Moravský rybářský svaz, IČ: 255 11 602, se sídlem Brno, Soběšická 83, zastoupen Mgr. Petrem Kubicou, advokátem v Brně, Kobližná 19, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2011, č. j. 104-4/2010-16230,

T a k t o:

- I. **Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 14. 1. 2011, č. j. 104-4/2010-16230 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18.000,10 Kč k rukám zástupce JUDr. Františka Šáchy, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 17. 3. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 14. 1. 2011, č. j. 104-4/2010-16230, kterým k odvolání společnosti DOBET bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 27. 8. 2009, č. j. KUZL 57943/2009, a řízení zastaveno.

Z rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2011, č. j. 104-4/2010-16230, vyplývá, že Krajský úřad Zlínského kraje obdržel dne 19. 4. 2007 podnět společnost DOBET ke změně rozhodnutí Ministerstva zemědělství o vyhlášení rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A, a to podle § 4 odst. 6 zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Navrhovatel uváděl, že v lokalitě Těžebního jezera provádí hornickou činnost spočívající v těžbě a lodní přepravě štěrkopísku, a protože je odpovědný za zajišťování bezpečnosti, může báňský úřad proti němu uplatňovat sankci v případech, kdy v prostoru Těžebního jezera dojde k nehodě. Uváděl, že došlo k rozšíření vodní plochy na dvojnásobek, a že tak došlo k podstatné změně podmínek rozhodných pro vyhlášení rybářského revíru. Navrhoval, aby rybářský revír č. 461 107 Olšava 1A byl na vodní ploše Těžební jezero zrušen a na téže vodní ploše vyhlášen nový rybářský revír Dobet s výkonem rybářského práva uděleným navrhovateli.

Krajský úřad Zlínského kraje nejprve usnesením ze dne 11. 5. 2007 řízení zastavil jako zjevně nepřipustné, neboť navrhovatel nesplňoval podmínky k podání takovéto žádosti. Ministerstvo zemědělství v odvolacím řízení usnesením ze dne 11. 7. 2007 zrušilo usnesení Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 11. 5. 2007 a věc vrátilo k dalšímu řízení.

Následně Krajský úřad Zlínského kraje dne 14. 7. 2007 vydal oznámení o zahájení řízení ve věci změny rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, o vyhlášení mimopstruhového rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A, a vyzval navrhovatele k doplnění žádosti.

Krajský úřad Zlínského kraje dne 27. 11. 2007 usnesením řízení znovu zastavil z důvodu neodstranění nedostatků žádosti. Toto usnesení nabylo právní moci dne 15. 12. 2007.

Dne 11. 2. 2009 Krajský úřad Zlínského kraje znovu vydal oznámení o zahájení řízení podle § 46 odst. 1 správního řádu ve věci změny rozhodnutí rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A v části Těžební jezero.

Poté dne 27. 8. 2009 Krajský úřad Zlínského kraje vydal rozhodnutí č. j. KUZL 57943/2009, kterým se rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, o vyhlášení mimopstruhového rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A mění tak, že původní výměra vodní plochy rybářského revíru, která zahrnuje „štěrkoviště Kunovská tabule“ o výměře 40,00 ha a „štěrkoviště Těžební jezero“ o výměře 100,00 ha obě v k. ú. Ostrožská Nová Ves, se rozšiřuje na celou stávající vodní plochu „štěrkoviště Těžební jezero“ s tím, že nově výměra vodní plochy rybářského revíru činí: „štěrkoviště Kunovská tabule“ o výměře 40,00 ha v k. ú. Ostrožská Nová Ves a „štěrkoviště Těžební jezero“ o výměře 196,5462 ha v k. ú. Ostrožská Nová Ves, v k. ú. Chylice a v k. ú. Kvačice. Zbývající části rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, zůstávají v platnosti beze změn.

Společnost DOBET napadla citované rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 27. 8. 2009 odvoláním, které mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

Žalovaný správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že rybářský revír č. 461 107 Olšava 1A, vyhlášený rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, byl vyhlášen v souladu s tehdy platnými právními předpisy a dle § 34 odst. 1 zákona o rybářství právní akty o vyhlášení rybářských revírů, o povolení výkonu rybářského práva v příslušném revíru ... vydané podle dosavadních právních předpisů zůstávají v platnosti.

Žalovaný vypořádal odvolací námitky a konstatoval, že spornou zůstává pouze otázka změny rybářského revíru za současných podmínek. Navrhovatel jako obchodní subjekt zabývající se mj. těžbou nevyhrazených nerostů, vznikl v roce 1997. Vstoupil tak tehdy do již existujících právních vztahů, tedy i do právních vztahů souvisejících s existencí rybářského revíru. Za těchto podmínek měl povinnost vyřešení střetu zájmů vyplývající z ustanovení § 33 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný dále konstatoval, že ze správního spisu ani z doplňujících dokladů předložených navrhovatelem na výzvu nevyplývá, že by před započítím těžby, byl vyřešen střet zájmů i s uživatelem již existujícího rybářského revíru, přestože ochrana výkonu rybářského práva je zájmem chráněným podle zvláštních předpisů a uživatel rybářského práva bezesporu patří do výčtu osob uvedených v § 33 odst. 1 horního zákona.

Žalovaný sice vyjádřil souhlas s názorem navrhovatele i krajského úřadu, že zvětšením vodní plochy o dvojnásobek došlo k podstatné změně podmínek rozhodných pro vyhlášení příslušného revíru. Nicméně návrh na zrušení stávajícího rybářského revíru a vyhlášení nového, kde by výkon rybářského práva byl svěřen navrhovateli, nelze přijmout vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel tuto podstatnou změnu sám vyvolal porušením povinností vyplývajících z ustanovení § 33 horního zákona.

Žalovaný potom uzavřel, že byla-li stávající situace způsobena porušením povinností upravených předpisy horního práva, je nezbytné ji napravit opět na základě předpisů horního práva, konkrétně postupem podle § 33 horního zákona.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a tvrdil, že žalovaný nesprávně vyhodnotil skutkový stav ohledně převodu dobývacího práva na žalobce a po právní stránce dovodil nesprávný závěr, že žalobce začal vykonávat těžební činnost až dne 2.1.1998 a ve vazbě na to potom měl povinnost řešit tzv. střet zájmů vyplývajících z § 33 horního zákona.

Žalobce namítal, že žalovaný vyvodil nesprávný závěr, že žalobce sám porušením povinností dle předpisů horního práva vyvolal změnu podmínek rozhodných pro vyhlášení příslušného rybářského revíru, a že byla-li stávající situace způsobena porušením povinností upravených předpisy horního práva, je nezbytné ji napravit na základě předpisů horního práva.

Žalobce se domáhal, aby bylo rozhodnuto o změně původního rozhodnutí o vyhlášení rybářského revíru tak, že původně vyhlášený rybářský revír č. 461 107 Olšava 1A se v plném rozsahu ruší, a to podle zákona č. 99/2004 Sb.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 15. 4. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkazoval na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 14. 1. 2011.

Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 27. 11. 2014, při němž účastníci setrvali na svých dřívějších písemných vyjádřeních.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. března 2011, čj. 7 Azs 79/2009 – 84, krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního).

Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, soud ověřil, že podle § 7 a 8 zákona č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů, byl Moravskému rybářskému svazu přenechán bezplatně výkon rybářského práva v rybářském revíru č. 461 107 Olšava 1A, a že rybářský revír tvoří rybářské právo na nádržích: „štěrковиště Kunovská tabule“ v k. ú. Ostrožská Nová Ves (40,00 ha) a „štěrковиště Těžební jezero“ v k. ú. Ostrožská Nová Ves (100,00 ha).

Podle § 46 odst. 1 správního řádu řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 58/2009 – 541 předmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. Správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.

V inkriminované věci Krajský úřad Zlínského kraje dne 14. 7. 2007 oznámením o zahájení správního řízení ve věci změny rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A na části „štěrковиště Těžební jezero“ zahájil z moci úřední správní řízení ve věci změny rozhodnutí

Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, a uvedl, že účelem tohoto řízení je změna plochy rybářského revíru zvětšením o plochu všech nově vodou zatopených pozemků, které tvoří „šterkoviště Těžební jezero“, tj. z výměry 100,00 ha na současnou výměru 196,5462 ha.

Rozhodnul-li dne 27. 8. 2009 Krajský úřad Zlínského kraje rozhodnutím č. j. KUZL 57943/2009 tak, že rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 28. 1. 1993, č. j. 201/106/93-310, o vyhlášení mimo pstruhového rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A se mění a, že původní výměra vodní plochy rybářského revíru, která zahrnuje „šterkoviště Kunovská tabule“ o výměře 40,00 ha a „šterkoviště Těžební jezero“ o výměře 100,00 ha obě v k. ú. Ostrožská Nová Ves, se rozšiřuje na celou stávající vodní plochu „šterkoviště Těžební jezero“ s tím, že nově výměra vodní plochy rybářského revíru činí: „šterkoviště Kunovská tabule“ o výměře 40,00 ha v k. ú. Ostrožská Nová Ves a „šterkoviště Těžební jezero“ o výměře 196,5462 ha v k. ú. Ostrožská Nová Ves, v k. ú. Chylice a v k. ú. Kvačice, rozhodnul v souladu se svým oznámením ze dne 14. 7. 2007 o zahájení správního řízení ve věci změny rybářského revíru. Krajský úřad Zlínského kraje svým rozhodnutím nepřekročil předmět správního řízení.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že to rozhodnutí je nutno zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že původně otázka změny rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A, konkrétně „šterkoviště Těžební jezero“ v k. ú. Ostrožská Nová Ves bylo předmětem řízení, které bylo zahájeno na žádost žalobce ze dne 19. 4. 2007 a které bylo posléze ukončeno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavením řízení, s právní mocí dne 15. 12. 2007.

Další řízení v této věci zahájil Krajský úřad Zlínského kraje z moci úřední oznámením ze dne 11. 2. 2009, přičemž v tom oznámení o zahájení správního řízení se uvádí *expressis verbis*, že účelem tohoto řízení je změna plochy rybářského revíru zvětšením o plochu všech nově vodou zatopených pozemků, které tvoří „šterkoviště Těžební jezero“, tj. z výměry 100,00 ha na současnou výměru 196,5462 ha. Tímto oznámením byl tedy vymezen předmět řízení a o této věci se tedy dále jednalo.

Z rozhodnutí vydaného dne 27.8.23009 je potom zřejmé, že Krajský úřad Zlínského kraje právě o této věci, která byla předmětem řízení, rozhodl, když určil, že původní výměra vodní plochy rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A se mění tak, že „šterkoviště Těžební jezero“ má nově výměru 196,5462 ha v k. ú. Ostrožská Nová Ves, v k. ú. Chylice a v k. ú. Kvačice,

Pokud jde o žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2011, č. j. 104-4/2010-16230, Městský soud v Praze má za to, že v průběhu odvolacího řízení se odvolací správní orgán, tedy Ministerstvo zemědělství, zabývalo skutečnostmi, které se vlastně zcela nekryjí s původním předmětem řízení tak, jak byl vymezen zejména citovaným oznámením ze dne 14. 7. 2007 o zahájení správního řízení ve věci změny rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A, a koneckonců rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 27. 8. 2009. Žalovaný rozhodl tedy o věci, která podle názoru soudu byla věcí jinou, než ta, o které bylo

zahájeno správní řízení a rozhodnuto správním orgánem prvního stupně, aniž by takovýto postup byl náležitě vysvětlen.

V inkriminované věci lze tedy konstatovat, že ze správního řízení, které bylo zahájeno z moci úřední, a které bylo řízení nikoliv sporným, nicméně v odvolacím řízení před Ministerstvem zemědělství vzniklo řízení sporné, ve kterém se řešily spory několika dalších účastníků, a aniž by tedy bylo, podle názoru soudu, dostatečně zřejmé, jak k takové změně předmětu řízení došlo. Nehledě na to, že správní řád neumožňuje, aby k takové změně předmětu řízení během správního řízení vůbec mohlo dojít.

Úkolem Ministerstva zemědělství jako odvolacího orgánu bylo tedy rozhodnout o odvolání, které směřovalo proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, kterým byla rozšířena původní výměra vodní plochy rybářského revíru č. 461 107 Olšava 1A na celou stávající vodní plochu „štěrkoviště Těžební jezero“ o výměře 196,5462 ha v k. ú. Ostrožská Nová Ves, v k. ú. Chylice a v k. ú. Kvačice., přičemž mělo být přihlíženo ke skutečnosti, že toto řízení bylo původně před Krajským úřadem Zlínského kraje zahájeno z moci úřední. Pokud tedy Ministerstvo zemědělství dospělo k závěru, že toto řízení před Krajským úřadem vůbec zahájeno být nemělo, že tedy nebyly důvody zahajovat ho z moci úřední, potom takovou skutečnost mělo v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě vysvětlit. V podstatě mělo zejména instruovat Krajský úřad Zlínského kraje, jak ve věci postupovat měl, nebo v čem, v jakém smyslu, postupoval nesprávně. Toto se však z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nijak zjistit nedá, neboť Ministerstvo zemědělství jako odvolací orgán řešilo záležitosti, které s uvedeným původním předmětem řízení vůbec nesouvisely, zabývalo se tedy řešením otázek, které do tohoto řízení, podle názoru soudu, vůbec nepatřily.

Samozřejmě je možné, resp. nelze vyloučit, že tyto záležitosti byly do toho řízení vneseny účastníky řízení, ať již jako obsah jejich odvolání, nebo jiného sdělení, či vyjádření, nicméně s nimi se tedy mělo Ministerstvo zemědělství jako odvolací orgán vypořádat, právě s přihlédnutím na skutečnost, jaký je předmět toho řízení. Tzn. námitky, připomínky, či návrhy, které nesouvisí s předmětem řízení tak, jak byl vymezen v oznámení Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 14. 7. 2007, neměly být vůbec připuštěny a neměly být vůbec předmětem jakéhokoliv posuzování a jakéhokoliv rozhodování.

Městský soud v Praze musel tedy dospět k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro svoji nesrozumitelnost, neboť se zabývá jinými záležitostmi, jinými skutečnostmi, jinými okolnostmi, než které byly předmětem řízení, tak, jak bylo vymezeno zmiňovaným prvním úkonem Krajského úřadu Zlínského kraje, tj. oznámením o zahájení správního řízení ze dne 14. 7. 2007.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů bez ohledu na žalobní námitky postupoval v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu čj. 7 Azs 79/2009 – 84, zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). Právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z žaloby, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom jeden úkon podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. účast při jednání a 3.100 Kč a 1x režijní paušál a 300 Kč, celkem 11.922 Kč včetně DPH ve výši 21%. Dále potom připočetl cestovné na trati Kunovice – Praha a zpět ve výši 4.478,10 Kč a náhradu za ztrátu času 16 x 0,5 hod. a 100 Kč, tedy 18.000,10 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. listopadu 2014

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová